

או אפילו רק נתחבר על ידי אנשים שאינם לומדים בדרך זו, על פירוש כזה נאמר 'הרחק מפתח ביתה' - זו מינות^א, ועיין בהערה^ד.

יד. ומה"ט כתב הרידב"ז ז"ל בספרו נימוקי הרידב"ז (פרשת תרומה, כ"ג ע"ב - כ"ד ע"א), על המדרש שאמר הקב"ה שאינו יכול לפרוש מהתורה, וממילא עשו בית אחד שאדור בתוכו והוא הקודש הקדשים. וביאר הרידב"ז, וז"ל "אכן הענין הוא כך, דאיתא בחז"ל זכה נעשית לו סם חיים לא זכה נעשית לו סם מות, כדכתיב צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם, וברור כשמש שכל מי שיש לו מצות [מלשון מצות ומריבה] וכפירה ר"ל, לא יזכה אפילו פעם אחד לכוון בשום דבר לאמיתה של תורה, אלא נעשית לו סם המות, ופושעים יכשלו בם. ע"כ צוה הקב"ה שידור עם בתו בחדר אחד, הכוונה שלא ימסור האמיתות התורה למי שמגשם ח"ו התורה, ולומד התורה בפילוסופיא ומקריבה להטבע ח"ו וכו'. עשו לי בית אחד שאדור בתוכו עם בתי, ר"ל שלא אניח את בתי ממני שתלך לגשמיות ושתפרוש ח"ו ממני, אלא תאיר באורה באור ד', למען תדעו שקבלתם את תורתי באופן שלא תפרוש ממני, והתורה כולה גנוז בתוכה אור המובהק קדושה עליונה וכו'. ושמעתי אומרים בשם הגאון ר"ח ז"ל מוולאזין, אשר מי שיש בו מינות לא יזכה לכוון לאמיתה של תורה אפילו ענין אחד, [ועיין מנחת יהודה בהשמטות לסוטה (ל"ט ע"א)] שמביא בשם רבו הנחלת דוד בשם מהר"ח מוולאזין דבר שמורה על קבלה זו], והוא מבואר בפשטות במדרש הזה"ש וכו', עכ"ל. והוא כמש"כ, דאם אינו לומד תורה בדרך שניתנה, הן בדרכי לימודה, הן ביראה שצריך בשעת הלימוד, הן אם האיש הלומד כבר מקולקל במינות, לא יזכה לכוון לאמיתה של תורה, דלא ניתנה ללמוד באופן זה, וא"א להפריד הדת מהאש.